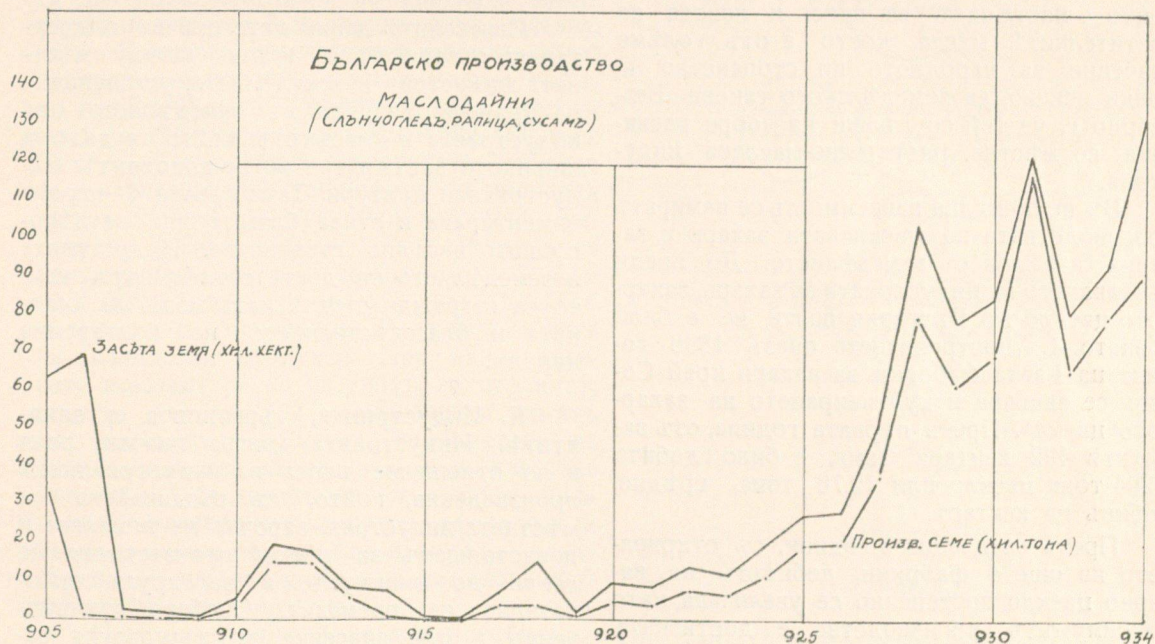

сла за ядене и маслата за индустриални цели почти изключително се внасяха, защото тѣхното производство бѣ незначително. Следъ 1920 година растително-маслената индустрия даде такъв тласък на културитѣ на маслодайнитѣ растения, че произвежданиѣ въ страната масла не само измѣстиха напълно внасянитѣ такива за ядене, а отчасти и за индустриални цели, но вече се произвеждатъ излишни количества, които отъ миналата година се изнасятъ за Англия, Съединенитѣ щати, Швеция и др. страни съ свободни девизи. Сжщо трѣбва да се отбележи, че мѣстното производство допринесе за увеличение консумацията на маслата за ядене и тя достигна до 5 кгр. на глава.

Горнитѣ твърдения сж ясно подчертани въ следващитѣ таблици за засѣтата площъ съ маслодайни растения, за производството, за вноса и износа на растителнитѣ масла.

I. Засѣта земя съ маслодайни растения и производство на семе.

Година	Засѣта земя въ хектари	Производство на семе въ кгр.
1910	6,215	33,87,100
1920	10,570	53,84,200
1930	85,122	700,94,200
1936	164,647	184,831,300

II. Вносъ на масла за ядене и за индустриални цели.

Година	Килограми	Лева
Масла за ядене.		
1910	3,501,801	106,345,414
1920	1,488,546	46,274,514
1930	352,279	15,814,648
1936	399,700	11,673,812
Масла за индустриални цели.		
1910	901,303	23,744,421
1920	341,234	9,423,443
1930	2,375,271	57,283,328
1936	477,201	6,980,459

III. Износъ на растителни масла.
(Слѣнчогледово и рапица).

Година	Килограми	Лева
1935	2,493,544	24,185,364
1936	3,963,854	45,964,981

Отъ сведенията за вноса на масла за индустриални цели се вижда, че количеството имъ е чувствително увеличено. Фактически, обаче, презъ последнитѣ години, ако не бѣше мѣстната маслена индустрия, внасяното количество щѣше да бжде още по-голѣмо, защото производството на сапунъ презъ последно време е нарастнало нѣколкократно въ сравнение съ миналитѣ години, не само поради увеличение на населението, но и по-